

SZENTESI LAPOK

Független társadalmi és közgazdasági lap.

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési díj: Egy évre 10 kor. — fil. 1/2 évre 2 kor. 50 fil. Félévre 5 kor. — fil. 1 óra 1 kor. — fil. Egyes szám ára 10 fillér.	Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: PINTER GYULA Társzerkesztő: PANDOVITS DÖME.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. tized Wellisch-ház ahová a lap szellem részét illető közlemények, hirdetések és előfizetési díjak küldendők.
---	---	---

A vármegyei tisztujtás.

Még egy hét választ el bennünket attól az időponttól, amikor Csongrádvármegye újra alakítja tisztikarát, amely hat éven át hivatalos lesz a törvény által a vármegye hatáskörébe utalt ügyeket intézni, illetőleg azok intézésére irányítólag befolyani.

Azt hinné az ember, hogy mikor ilyen fontos választás küszöbén állunk, akkor lázas érdeklődés vesz erőt a közönségen, különösen a törvényhatósági bizottság tagjain. Pedig nem úgy van.

Sajnálattal látjuk, hogy a törvényhatósági bizottságnak különösen ellenzéki tagjai fásult közönyösséggel, mondhatni keleti fatalizmussal néznek a tisztujtás elébe.

Persze, ebben legnagyobb része van a három évtizedes kormányzati rendszernek, mely egészen a hatalom monopoliumává tette a vármegyei tisztujtást, amennyiben részint a kandidációs jognak egész az abszolutizmusig menő kiterjesztése által meghonosította a burkolt kinevezési rendszert, úgy hogy jóformán országszerte meggyőződésé vált, hogy a hatalmi körök akaratával nem is érdemes szembe szállani, mert a vármegye urai úgy osztozkodnak a hivatalokon, mint ahogy a római katonák osztozkodtak a Krisztus palástján.

Hát ez a felfogás általánosságban megfelel ugyan a valóságnak, minden választásra azonban még sem alkalmazható.

A mi például a mostani tisztujtást illeti, mi bizunk abban — és aligha csalódunk, — hogy az új főispán az állásával összekötött nagy hatalmat nem fogja a közvélemény erőszakos elnyomására fölhasználni, hanem tért enged a választásra jogosultak szabad elhatározásának.

Másfelől tudjuk azt is, hogy az alispáni állás megüresedése folytán támadt előléptetési kilátások erős tülekedést és torzsalkodást idéztek elő az ugynevezett megyepárt kebelében. Jogos aspirációkat háttérbe akarnak szorítani, s jogtalan igények előtérbe akarnak tolni. Egy szóval: összevesznek a koncson, mint a hogy a római katonák összekülönböztek a megfeszített Megváltó palástján.

Ilyen körülmények között a legnagyobb éhhetetlenség és megbocsáthatatlan mulasztás volna, ha a vármegyei ellenzék összetett kézzel nézné az események

folyását és nem iparkodnék fölhasználni a kedvező alkalmat arra, hogy kisebbség létére is érvényesítse a maga erejét és ha nem is mindenütt, de legalább itt-ott döntő befolyást gyakoroljon a választás sorsára.

Annyit sok esetben elérhet, hogy a jónál jobbat választhat s a hol jó nincs, ott a két rossz közül a kisebbet választ-hatja.

Mindössze arra kell szoritkozni, hogy figyelő állást foglaljon el s ahol azt látja, hogy a vetelkedő megyepárti urak két részre szakadnak, ott a mellé a csoport mellé sorakozzék, ahol nagyobb az igazság és a méltányosság, s ahol hajlandók megfelelő engedményeket tenni, s az ellenzéknek tisztességes ellenszolgáltatást nyújtani.

Hogy azonban ezt elérhessük, az ellenzéknek szorosán össze kell tartania. Nem szabad a sógorság, komaság, atyafiság kötelekeire tekinteni, hanem minden ellenzéki embernek a megállapodás értelmében egyöntetűleg kell szavaznia, mert különösen a kisebbségnél csak az egységes akciónak van sulya, ereje, hatása és tekintélye.

Azt pedig ne mondja sonki, hogy mikor mi ezeket itt nyíltan elmondjuk, akkor dobbal akarunk verebet fogni. Hiszen az érdekelt vármegyei urak ugyis tudják mindezeket, sőt egyik-másik csoport számít is az ellenzék támogatására.

Jól van. Hadd számítson. Nyíltan hirdetjük, hogy a vármegyei ellenzék ennél a választásnál nem zárkózik el egyik-másik megyepárti frakció támogatásától. És érvényesíteni akarja a »do, ut des« elvét.

De semmit sem követel mást, csak az igazság és méltányosság kielégítését s a közérdek előmozdítását, amennyiben az a fentforgó körülmények között és általában a vármegyei tisztujtásnál emberileg előmozdítható. Ennyit azonban szigorúan és lelkiismeretesen megkövetel.

Ezek olyan föltételek, amelyekből nem lehet egy jottát sem engedni. »Legyenek, amint vannak, avagy ne legyenek.«

A tyukszem.

Egy látszik, az új főispánról szóló múlt vasárnapi cikkünkkel alaposan a tyukszemére hágtunk a vármegyei klikk-

nek. Mert a félhivatalos ujság, a »Szentés és Vidéke« nagyon érzékenyen vette a dolgot, s jagat és dühösködik, mint akinek az elevenére tapintanak.

Élőszőr is, persze megkísérli letagadni azt a beszédet, amit a minap Széll Kálmán miniszterelnök intézett a szentési küldöttséghez. Hogyne. Hiszen csakugyan kellemetlen dolog a Bánffy-huszároknak azt hallani, hogy: »nem úgy lesz már, mint volt régen«, mert valahára elkövetkezett immár, ha nem is a leszámolás, de legalább a leintés korszaka.

Pedig, tisztelt félhivatalos ujság, Széll Kálmán miniszterelnök nemcsak mind elmondta azt, amit mi megirtunk, de sokkal többet mondott annál. Három bizonyítékunk van rá.

Az egyik az, hogy mi nem a saját információnk, hanem a velünk semmi közvetlen összeköttetésben nem álló fővárosi lap, a Magyarország nyomán közzöltük a miniszterelnök beszédét, a Magyarország pedig olyan országszerte tiszteletben álló férfiú adta az információt, mint Szederkényi Nándor, akinek szavahihetőségében talán még a »Szentés és Vidéke« sem kételkedik.

A másik bizonyítékunk, hogy a Budapesten járt szentési küldöttség tagjai — akik mindnyájan tisztességes és megbízható emberek — egyértelműleg azt állítják, hogy Széll Kálmán a szóbanforgó beszédet tényleg elmondta, sőt jóval erélyesebben kritizálta az itteni állapotokat és több jót ígért, mint ahogy a Magyarország leírta.

A harmadik bizonyítékunk — amely előtt a félhivatalos ujságnak muszáj meghajolnia — az új főispán viselkedése, a mely kétségtelenül bizonyítja, hogy a miniszterelnök által jelzett utasításokat megkapta és azon utasítások és intenciók alapján vállalkozott a főispánságra, s e szerint csakugyan új rendszer kezdődik Csongrád vármegyében Csató Zsigmond főispánságával.

Hogy ez mennyire igaz s hogy az új rendszer keretébe mennyire iparkodik beleilleszkedni a Bánffy-szellemű klikk is, azt legjobban bizonyítja az a sugalmazott esküdjözés, hogy Cicatricisz Lajos milyen lelkes támogatója lesz a főispánnak és minden más gondolat nélkül munkálkodik majd a közjó előmozdításán.

Tudjuk, tudjuk. De hát mégis a Judás szerepe jut eszünkbe, a ki megcsókolta Jézust, de csak azért, hogy — elárulhassa. Aztán eszünkbe jut Kossuth

és Görgei. Szegény Kossuth apánk fővezérré tette az egykori főhadnagyot, hogy féktelen hűségét kielégítse, elhalmozta kitüntetésekkel és hatalommal, de Görgei a Kossuth helyére vágyott s nem nyugodott addig, míg a kormányzó ál nem engedte neki a tért és diktátorrá nem tette.

De jól van. Legyen úgy, a hogy a »Szentes és Vidéke« képmutatón állítja, hogy a leendő alispán igaz barátja és őszinte támogatója lesz az új főispánnak, s az a bizonyos klikk csakugyan fölhangy a konspirációval és lemond minden aknamunkáról. Szóval: tegyük föl, hogy a leendő alispán tényleg beleilleszkedik az új rendszerbe s örökre fölhangy az eddigi virtuskodással.

Legyen meggyőződve a leendő alispán, hogy ennek az átváltásnak mi örvendünk a legjobban, mi leszünk azok, akik szíves örömet fátolt vetünk a multa, elfeledjük, hogy valaha inkarnátus Bánffy huszárok garázdálkodtak Csongrád vármegyében, s eszünkben tartván azt a mondást, hogy: »többet ér egy meglért bűnös száz igaznál«, tisztelettel kalapot emelünk és azt mondjuk: dicséressék Cicatricisz Lajos, aki Saulból Pállá lett.

Csadhogy olyanformán vagyunk mi is, mint boldogult Patai Están bátyánk, akinek képviselő korában tudvalevőleg ennyiből állott a programbeszéde és politikai hitvallása, hogy: »Mégis huncut a német!«

Mikor aztán 1867-ben megtörtént a kiegyezés Ausztriával, ő felsége egy udvari bálon kedélyesen meginterpellálta Están bátyánkat:

— No, kedves Patai, hát huncut e még a német?

Mire az öreg kurucz egyet sodorítván a bajszán, keményen kivágta:

— Majd elválik, folséges uram.

Helyi és vidéki hírek.

Az új főispán beiktatása. Lapunk múlt számának ily című hírének annyiban helyre kell igazítanunk, hogy a főispán ünnepélyes beiktatása nem 17-én, hanem 18-án lesz s a tisztújító közgyűlés 19-én kezdődik. A beiktatási ünnepély programja — amint magánuton megtudnunk sikerült — a következő: Reggel 9 órakor ünnepélyes isteni tisztelet a reform. templomban, 10 órakor pedig a rom. kath. templomban, 11 órakor a vármegye törvényhatósági bizottságának közgyűlése, melyen az új főispán leteszi az esküt s elmondja székfoglaló beszédét. A vármegye közönsége nevében dr. Cicatricisz Lajos főjegyző, helyettes alispán mond üdvözlő beszédet. 12 órakor a tisztelő küldöttségek, hatóságok és testületek fogadtatása. Délután 2 órakor díszbéd a kaszinóban.

Pártserü ünneplés. Múltó meglepetéssel olvastuk a felhivatalos lapban a hihetetlennek látszó hírt, hogy a vármegye a főispán beiktatási ünnepélyére csak a »rokonérzésű« — értsd: kormánypárti országgyűlési képviselőket hívta meg. Hihetetlennek mondjuk ezt, mert az országos gyakorlattal merőben ellenkezik — habár Csongrád vármegyében nem szokatlan dolog — hogy a pártpolitikát

az ilyen ünnepekre is behurcolják, holott éppen az ilyen alkalmakat kellene megragadni arra, hogy a politikai ellentéteket ha el nem simíthatják, legalább ne mutogassák tüntetőleg az ellenzékek szemében láplált vad gyűlöletet, amit már eléggé kimutattak azzal is, hogy lapunkat — az ellenzékek immár egyetlen organumát — a beiktatási ünnepély határnapjáról és programjáról még csak értesíteni sem tartották illendőnek. E miatt különben nem rekriminálunk, csak egyszerűen följegyezzük azt, mint az izléstelenség és tapintatlanság újabb tanujelét.

A rendőrhadnagyi állás betöltése.

Mint halljuk, dr. Cicatricisz Lajos helyettes alispán f. hó 9-re — hét, óre — tisztújító közgyűlésre hívta össze Szentes város képviselő testületét, hogy a rendőrhadnagyi állást választás útján betöltse. Az ezen állásra pályázók közül csak négy szentesi van, úgy mint: Jobban József, Déló Nagy Imre, Dékány János és Szoboszlai Sz. János. Amint mi a városi képviselő hangulatát kivettük, a választási küzdelem Jobban József és Déló Nagy Imre között fog lefolyni. Legvalószínűbb azonban Jobban József rendőrfogalmazó megválasztása, aki mellett a hivatalos világ is állást foglalt.

A »Fekete Sas«-beli 48-as kör közgyűlése. A következő sorok közzétételére kerettünk föl: Meghívó. A szentesi függetlenségi 48-as kör t. tagjait fölkérem, hogy f. hó 8-án délelőtt 10 órakor a körnek a »Fekete Sas«-ban lévő helyiségében tartandó közgyűlésen megjelenni szíveskedjenek. Tárty: A kör feloszlata és ebből kifolyólag egyéb intézkedések. Szentes, 1901. decz. 6. Burián Lajos elnök.

Bronzkori lelet. A kuczori csárda mellett folytatott ásások alkalmával egy, a Krisztus előtti időkben élt férfi és nő csontjaira akadtak. A sírban bronzból készült fegyvereket, s gyöngyökből és csigákából álló ékszereket találtak. Az érdekes leletet Farkas Sándor régész vásárolta meg, kinek gyűjteményében megőrizhetők.

Tűz. Csütörtökön délután 2 órában megint tűz volt a harmadik tizedben. Kiss István polgártársunk háza égett le. A tűz keletkezésének okát nem sikerült megállapítani.

Szerencsétlenség. Kenyeres Rafael bentes negyedik tizedbeli házában csütörtökön szerencsétlenség történt, amelynek majdnem egy emberélet esett áldozatul. Balogh Boldizsár napszámos ugyanis földet hordott az ottani jégverem tetjére, amely hirtelen leszakadt s az alázuhanó földtömeg magával rántotta és eltemette Baloghot. Szerencsére egypár ember volt a közelben, akik segítségre siettek és hamarosan kiszabadították az eltemetett embert. Úgy látszik Balogh nem szenvedett életveszélyes sérüléseket de azért egyelőre kórházba szállították.

— **Választási utóhangok.** A honatyák lassankint bejemelegszenek mára az ország sorsának vezetésébe, bizonyára megbarátkoztak már a t. Ház légkörével, elfelejtve a választások izgalmait, nálunk azonban még egyre tart a vidéken a háboruszkodás a választási ellenfelek között. A napokban az egyik szomszédos községben történt, hogy két odaváló gazdálkodó, ki a választási harcban ellenfelek voltak, összekerültek a falu korosmájában s bár a beszélgetésük békésen kezdődött, áttérőlvén a magas politikára, az ellenfelek hamar összeveszttek. A politikai véleménycserének aztán az lett a vége hogy az egyik felkapott egy balta nyelet s addig verte politikai ellenfelét, míg annak be nem ropadt a koponyája. A »választási utóhangok«-nak a bíróság előtt lesz folytatása.

Mi a »mostohagyermek«. A főváros közgyűlésén elfogadták annak a fölliratnak a szövegét,

amelyet a Bécsben őrzött magyar történelmi emlékek és kincsek hazahozatala ügyében a miniszterelnökhöz fognak intézni. Ballagi Aladár ebből az alkalomból felszólt és megjegyezte, hogy átvizsgálta a budai királyi palota termet s úgy látta, hogy a roppant nagy épületben egyetlen egy terem sincs arra a célra szánva, hogy muzeumul, vagy könyvtárul szolgáljon. Ezen a nagy hiányon tehát — úgy véli — segíteni kellene. Ballagi felszólalásából tehát megtudtuk, hogy a magyar királyi palotájából már eleve száműzettek a könyvtár és a múkincsek amelyek a magyar királyi házában a belső fényét kellene, hogy művészi magaslatra emeljék. A magyar királyi palotájának tervezője úgy látszik, még csak nem is gondolt, vagy nem volt neki módjában, hogy gondoljon arra, hogy a királyi lakban ilyenmütárg ak elhelyeztessenek s amíg az udvar Bécsben m lliókat őró muzeumokat és emlékeket állít a művészetnek s a csak papíron levő »osztrák nemzet« múkincsei megőrzésére, aedig a magyar királyi palotájában az ezred-éves magyar nemzet történelmi emlékei és kincsei számára nincs hely. Ausztria, Bécs az udvar dédelgetett kedvence. Nekünk, a mostahagyermeknek, ugyan mirevaló volna a nemzeti művészet és művelődési pártolása?

Birtokhatár megjelölése. A földmívelésügyi kormány tekintettel arra, hogy az ingatag birtoklási viszonyok nemcsak sok költséges és felesleges határperre adnak okot, hanem a földadó megállapítására s a földadó kataszter nyomán szerkesztendő telekkönyvi betétek adatainak biztosságára is hátrányosak, mert a birtokhatárokat állandó és tüzetes megjelölés nélkül ezen munkálatokat helyesen megszerkeszteni lehetetlen: felhívja városunk közönségét, intézkedjék, hogy a birtokhatár megjelöléséről szóló törvényhatósági szabályrend let haladók nélkül végrehajtsák. Bizony sok hiábavaló birtokpernek venné elejét a miniszteri rendelet utasításainak szigorú alkalmazása.

Magyarokhoz.

Édes magyar népem! ki hat napon által Robotodat róvod vaskarral, nem száddal, Szegény magyar népem, gondolsz-e reája? Odafent a törvényt rád, hogy ki csinálja?

Jutott-e füledbe, hogy az országháza Nemzeti játékát mily gyöngyön cifrázza? Hogy míg verejtéktől sós kenyered ottad: Kivetik a hálót, alattad, feletted?

Tudod-e hogy míg te égbevetett hittal Sanoold testedet, rongyos gyermekiddel: Fent a nagy urakra ünnepnapok járnak, Elkacagják dolgát nemzetnek, országnak!

Nagyságos öklöktől döng a törvényasztal, Veri a port, akit esőselék magasztal. Vásárolt szavakban lelkét teszi rája: Alatta virul még magyarok hazája!

Ösztövére a katát diszmagyarba dugva Másik csak a kardját zörgeti egy zugba. Nagy nemzete sorsán tündöve borongván, Alszik a harmadik dicsősége odván!

Ennek feje bár kong, hangjával eget ver, Asszonyi gyarlóság, hol a nyelv a fegyver. Másik bujjaházik, ordít, sivít, károg... Mindegyig eladott büsz osztrák huszárok!

Verje mag az Isten, veretlen ne hagyja, Aki testét-lelkét csak úgy veszi adja! Verje meg az Isten mind a két kezével, Aki játékot úz nemzete lelkével!

— Öntözd verejtékked földedet jó népem: Ringasd árva lelked reménység ölében! Kuschadj meg a törvény felséges szavának, Mint a csahos kutya, kit főbe rugának!

Kóros társadalmi tünetek.

Társadalmi életünkben az összekapcsoló elem, a jólét, megelégedés helyett, a szétfoslás ütött tnyát.

Ha jólétnek örvendünk, vannak barátaink, ha estélyeket rendezünk, mindig akad tányérnyaló, — de ha meglep a nyomor, ha családunk mindennapi kenyérének beszerzése alatt a gondteljes küzdés izasztó cseppjei rakodnak boros homlokunkra; nincs ki letörölje az égető cseppeket; ha kölcsönt nem adhatunk, ha estélyt nem rendezhetünk, elállnak mellőlünk álbarátaink, mint a lopott ló mellől a cigány.

Hogy szegények vagyunk, ennek

egyrészt magunk vagyunk okai, mert nem éppen csak azért vagyunk szegények, mert nagy az adó, hanem mert többet költünk, mint amennyit keresünk. A divat, a fényűzés népünknek úgy az alattabbi, mint a magasabb körökben oly rohamosan terjed, hogy szinte borzadunk tőle. A nagyvilágba kilépő növendékgyermekek értelmi erő fejlesztése helyett, a kicsapongó élet, a kártya-asztal és szeszitalok melletti dőzsölésben, éjjeli tivornyázásban találja élvezetét, gyönyörét. Ha így haladunk tovább is, testben s lélekben satnyulunk, veszünk, pusztulunk!

Sok nehéz napja volt már hazánknak, sötét, vészteljes felhők tornyosultak nem egyszer egére és sokszor kétes jövőnek nézett elé a nemzet, de a nehéz napok elmúltak, a sötét felhők eloszlottak, a nemzet összetartással le tudta győzni a külveszedelmet. Vajjon ki fogjuk-e állani azt a belső veszedelmet, mely társadalmi életünk jövőjét fenyegeti?

Megdöbben az emberi kebel, elszorul az érző szív, ha egy kissé betekint társas életünk körébe, vagy ha figyelemmel olvassa a napisajtó rémes tudósításait. Annyira gyakoriak napjainkban a pokolitervek végrehajtott rablások, rablógyilkosságok, hogy a napi sajtó állandó rovatot kénytelen ezeknek szentelni.

A divateszme, nagyjaink nevétség utánzása, az uralkodási, a gögös feltűnési vágy ma már annyira el van terjedve, hogy szinte lenézik, megvetik az olyan embert, aki szerényen családjának, a hazának és Istennek él!

A divathoz és nagyjábanéléshez ma már sok pénz kell, több, mint amennyivel rendelkezünk, tehát nagyon természetes, — ehhez vagy úzsora mellett kölcsönt teremtünk, vagy ha már hitelünk egészen lejárt magát — nem retten vissza az ilyen nagy lábbon élő ember a családtól, lopástól és hivatalos sikkasztástól sem.

Mitevők legyünk ennek meggátlására? Itt elkomorodik telkünk. — A valóság, Isten dicsőítése, az egyszerűség, a tiszta erkölcsös nevelés, a hazaszeretet, a mértékletesség s a valódi nemes nő, a gondos anya, ezek mentenék meg társadalmunkat a végveszélytől.

A jövő csirái a jelenben vannak elrejtve. A jövő a most még serdülő ifju nemzedék eszének s szívének nikénti alakításától függ. Használjuk fel a rendelkezésükre álló eszközöket a gyermekek fogékony szívének vallásos s erkölcsös művelődésre; akkor előbb-utóbb pusztulni fognak a társadalmi életünk fáján rágódó férgek s a haza fényre derül.

Szegedről a Hazánk.

„Szegedi dolgok” czímen a „Hazánk” czimű fővárosi napilap a következő cikket közli:

Ismeretes, hogy Szeged város képviselőtestülete jelentéktelen szótöbbséggel elhatározta, hogy a belügyminiszternek azon rendeletét, melylyel a közgyűlés határozatát megsemmisítette és a képviselők számának a legutóbbi népszámlálás adatai alapján való megállapítására utasítja a város közönségét, a törvényhatósági bizottság nem vette tudomásul, mivel törvénybe ütközőnek találta és elhatározta, hogy a törvénytelen rendelet ellen a belügyminiszterhez az összminiszteriumhoz és a képviselőházhoz feliratot fog intézni.

A kérdés lényege az, vajjon a képviselők száma a törvények értelmében megállapítandó-e újból és a legutóbbi népszámlálás adatait figyelembe kell-e venni. A belügyminiszter a kormányzat új szellemének megfelelően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a népesség szaporodásához képest történjen a képviselők számának fölemelése. A belügyminiszternek ez az álláspontja nem tettett a szabadalvópárt vezető elemeinek, Kállay Albert főispán gárdájának, mely semmiképpen sem akar megbarátkozni az új

rendszerrel, és még mindig siratja a Tiszabánffy-éret. Ezért tehát csatasorba álltak a prókátorok és az 1886. és 1892. törvények csúszásával-csavarásával, hosszas és szenvedélyes, igen gyakran a személyeskedésbe átcsapó vita után rávetették a közgyűlést, hogy a belügyminiszteri rendeletet ne hajtassa végre, sőt mondja ki, hogy a belügyminiszteri rendelettel megsemmisített határozatához, mely szerint a küszöbön levő választásokat a régi módon fogja megajteni, továbbra is ragaszkodik. Hogy a belügyminiszter a szegedi Bánffy-gárda e hősieskedéséhez mit fog szólni, azt természetesen senki sem tudhatja és ezért mindenki a legnagyobb felelősséggel várja a belügyminiszter választát, melynek okvetlenül országos jelentősége lesz. Akár ragaszkodik rendeletéhez a belügyminiszter, akár pedig vissza vonja, kétségtelen, hogy a küszöbön levő választások zavarokat fognak maguk után vonni, utóval vaá Szegeden oly kerület, melynek a népesség régi száma a apján több a képviselője, mint az új alapján lenne, ami a régi rendszer taktikázásának egy maradványa.

A belügyminiszter és Szeged város közti összeütközés magabaz véve is nagyérdemű, de beláthatatlan következményekkel járhat, mert a belügyminiszter figyelmét rá fogja irányítani Szeged egész közigazgatására és a városi gazdálkodásra. Hogy a szegedi közigazgatás és gazdálkodás milyen, azt legjobban az bizonyítja, hogy az októberi közgyűlés, mely az 1902. évi költségvetést tárgyalta, november hó végén ért véget, holott az 1886. XXII. törvénycikk 17. §-a értelmében október 31-ig már fel kellett volna terjeszteni a belügyminiszterhez! De bizonyítja az egy hónapig tartó költségvetési vita is, melynek folyamán lusta és a törvényeket nem ismerő tanács a legkiméletlenebb de minden tekintetben jogosult kritikában részesült. Mert a szegedi züllött állapotok minden nyomoruságának tagadhatatlanul a városi tanácsban, annak fejében, a tehetetlen polgármesterben, no meg a főispánban van a kulféje, aki olyan gárdával vette magát körül, aminőt még nem látott a világ és mely általános és folytonos megbotránkozás tárgya Szegeden. Ez a gárda, mely inogni érzi maga alatt a talajt, vette rá a főispánt, hogy a belügyminiszteri rendelet végrehajtását megagadják Szegeden. Nagyon téved azonban, aki azt hiszi, hogy ez az első eset Szegeden Széll Kálmán belügyminisztersége alatt. A párja ennek a kurucodásnak az, hogy a képviselőtestület a 900 forinton aluli fizetésű tisztviselőknek 40.000 koronát szavazott meg lakbérre. A belügyminiszter ezt a határozatot jóváhagyta és a kistisztviselőknek a lakbért a folyó évben már meg kellett volna kapni. Ez azonban nem történt meg, hanem a képviselőtestület újra kezdte tárgyalni régi határozatát és a jóváhagyó miniszteri rendeletet és a sok szóbeszédnek az az eredménye, hogy a szegény városi kistisztviselők a mai napig sem kapták meg a lakbért és — úgy látszik — nem is fogják megkapni, mivel a szegedi közigazgatás intézői fityyelt hánynak a belügyminiszteri rendeletnek.

A szegedi dolgok elfogulatlan szemlélői a legnagyobb kíváncsisággal várják azt a pillanatot, melyben a belügyminiszter a szegedi közigazgatásba bele fog tekinteni és lehetetlenségnek tartják, hogy ez sokáig késés. A belügyminiszteri rendelet végrehajtásának megtagadása, az egy hónapig tartó közgyűlés, a szabadalvú párt állásfoglalása Széll Kálmán belügyminiszter ellen, a tömredék közigazgatási és rendőrségi botrány, melyekkel a helybeli sajtó nap, nap után tele van, mind azt bizonyítja, hogy valami búzlik Dániában és a nagy söprés ideje már nem késelhet sokáig. Ha a belügyminiszterrel való kurucodásnak ez lesz a következménye, minden szegedi köszönetet fog mondani a főispáni gárdának, mely nem hal meg, hanem igen szépen meg fogja adni magát, csak vasmarku emberére akadjon, aki nélkül Szeged város ügyei és jövő fejlődése nemcsak kátyuba kerül, mert abban már benne van, hanem teljesen meg fog akadni az egyre erősödő fejtelenségtől.

Fűtőanyagok legjobban és legolcsóbb bevásárlási forrása

Schlesinger Mór

tűzifa- és szén-kereskedésében Szegeden, Párisi-körút 35. szám.

Telefon 146. szám.

Ajánlom szobafűtéshez legjobb minőségű Wülfensteinen hányai porosz szaloszalag

égezesz-pírsepet (Coaks), ugyszintén elismert jó minőségű petrosényi kőszeszszet. Kovácsoknak. Kétszermosott szabelos kovács-szenet, valamint kereskedőknek, bádogosoknak és kefekötőknek a legjobban kezelt és rabos és csomogolt faszenet.

Paprika-szárítóknak, pálinkafőzőknek és szappanosoknak szives figyelmükbe ajánlom nagymennyiségű keményfa-tuskóimat, a melyből 500 kilogramm vételnél m.-m.-ként 80 krajczárért kapható.

Jó ölelés, szolid és pontos kiszolgálásról előre is biztosítom a tisztelt vevő közönséget, s maradok tisztelettel

Schlesinger Mór

Varrógépeket!

Világírt angol acéll gyártmányos

Csolnacos új Singer

családi használatra, karikahajós, gyors járható és a lehető legkönnyebb hajtással, alsó részei acéll golyókön forognak, mi által sok munka kis erővel érhető el különösen

Varrónőknek

ajánlható. Arahm a legolcsóbbak az egész alföldön, feltételeim a legkedvezőbb havi részletre is szólnak.

A géptük is olcsóbbak mint bárhol. Mindenféle varrógépresekkel állan. dó raktárt tartok. Gépeim mellett

6 éves írásos jótállást vállalok.

Tisztelettel

Szántó József,

kérékpár- és varrógépraktára

Szeged, Széchenyi-tér 7.

A Szeged-csongrádi takaréktár házában.

Flók-raktár H.-M.-Vásárhelyen, fűtér.

Valódi orosz

Sárczipők

legjutányosabb áron kapható

Gyéres M. Márton

uri-divat üzletében,

Szegeden,

Örgróf Palaviczini
Algyői tejjgazdasága kezelősege
Szeged Fekete-ház

Ajánl:
páratlan kitűnő minőségű
tisztán kezelt lefölözöttlen

Tejet, tejszint,
tejfelt, túrót

Édes tejből készült ma
már országírű, kitűnő
minőségű

Teavajat, irosvaját,
aludtej

tarhót, kefyrt
legjutányosabb áron.

Házhoz kihordás kora reggeltől késő
estig pontosan eszközöltetik.

Telefon 228.

Karácsonyra

Képes és

Meséskönyvek;

Diszművek,

Dobozos

1 évélpapírok,
és

Levelező-lap **ALBUMOK,**

Festékek,

Dísz tárgyak

igen jutányos árban
kaphatók

Bartos L.

könyv- és papirkereskedésében,

Szeged.

**Mi kell
a vivóknak!**

Vivó-
tőrök

Vivó-
kardok

Párbajkardok *

Arczvédők * *

Fejvédők * * *

Keztyűk * * *

* **Könyökvédők** *

⇒ **Czipők** ⇐

mindezek legolesobban kaphatók

Faden S. katonai
egyenruházati
intézete

S Z E G E D, Kárász-utca 8. sz

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 Üzlet áthelyezés.
 Hangszer
 és látszerész
 üzletemet
 Kárász-utca 7. sz. alá
 helyeztem át.
 Braun János.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Három darab puhafa
író asztal, konyha
asztal használatára
is alkalmas jutányo-
san eladó. Takarékos
utca 2. szám.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek

lapunk kiadó

hivatalában.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 bors és cse-
megefajokban, fajtisztan, teljes
szal.

Előkerítés.

Gleditschia csemeték és mag-
vak.

Uradalmaknak, községeknek h-
rom évi törlesztésre adatik.

Oriási tövisű igen gyorsan fejlődő sörvény-
növény. Ez az egyedüli, melyből oly örö-
kös kerítés nevelhető pár év alatt, rend-
kívül csekély kiadással, melyen nem hogy
ember, de semmiféle állat, még az apró
nyulak sem hatolhatnak át. Minden
rendeléshez rajzokat ellátott
ültetési és kezelési utasítás mel-
lékeltezzük. Ezer csemete elég 200 mé-
terre. — Ára 6 frt.

Oriási jövedelmet biztosító
Diócsesmeték, voltánál fogva, ennek te-
nyésztése számos gazdaságban az utóbbi
időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu **szárjegyzet in-
gen és bérmentve** küldetnek minden
rendelési kötelezettség nélkül. **Az ár-
jegyzetem** kívül még egy olyan könyvet
kap ezzel, ki azt címére ingyen és bér-
mentve küldetni kéri, mely nincsen az a
ház, vagy család a hol annak tartalmát
haszonra ne fordítanák, városban, falun
pusztán, gazdag vagy szegény családnál,
egyarant, így még azoknak is igen ér-
dekesben áll, kik **rendelni semmi-
nem akarnak**, mert benne számos oly
közlemények foglaltatnak, melyek min-
denkinek nagy szolgálatot tesznek. Cím:
"Ermelléki első szőlőoltvány-
telep" Nagy-Kágya, u. p. Szé-
kelyhid, Nagy Gábor.

Bankegyesület mint szövetkezet Szegeden.

Hivatalos helyiség: Deutsch—Erdélyi féle palotában,
a Kass-kávéházzal szemben.

Hivatalos órák: naponta délelőtt 9 órától 1 óráig.

500.000 korona befizetéssel 1680 üzletrészt je-
gyeztek az eddig belépett szövetkezeti tagok
Az eddigi kölcsönök összege 120,000 kor.

Felhívás

heti 1 koronás befizetéssel a bankkegyesület mint
szövetkezet II-ik évtársulatába való belépésre.
A szegedi Bankkegyesület mint szövetkezet
1902. január elsején második évtársulatát alakítja
meg.

Azon általános érdeklődés, mely a nagy-
közönség körében ezen nemes célú és nagy elő-
nyökkel rendelkező intézet iránt már az első
évtársulatnál mutatkozott, fényes tanúságát
szolgáltatják annak, hogy a „Szegedi Bank-
egyesület” rég érzett szükséglet volt városunk-
ban. Közel 1700 üzletrésztel 500.000 korona be-
fizetéssel nyitotta meg a szövetkezet első év-
társulatát. E fényes siker arra enged következtet-
ni, hogy az alább közölték és az abban fog-
lalt kiváló előnyöknél fogva minél számosabban
fognak jelentkezni a szövetkezet tagjai közé
való felvételre.

A heti 1 korona befizetéssel ugyanis min-
den szövetkezeti tag tőkét gyűjt magának és
mindazok, kik csak fillérenként tudják összetar-
karítani jövedelmük feleslegét, ezen szövetke-
zetnél végre alkalmat találnak arra, hogy ese-
ként befizetéssel kis tőkére szert tehesseenek.

A Bankkegyesület mint szövetkezet tagjai
300 korona erejéig kaphatnak előnyös törlesztő-
ses kölcsönt, mely heti koronás részletben lesz
visszafizetve.

A Bankkegyesület mint Szövetkezet tagjai
már heti 1 korona befizetéssel tulajdonosává vál-
nak a tagok részére vásárolt értékes sorsjegyek-
nek, melyek a bank pénztáránál megtekintők
és így szerencsés esetben két millió korona
terjedő sörvényeménben részesülnek.

A belépő tagok az üzletrész első részle-
tének befizetése alkalmával mindenkorra egy
korona beiratási díjat fizet a tartalékalap javára,
50 fillért pedig a tagsági könyvért.

Evéntéte új hatéves évtársulat alakítatik.
Minden év végén a a nyereség az egyes évtár-
sulatok között üzletrészeik arányában lesz fel-
osztva és az évek leteltével kifizetve.

A tag akárhány üzletrészt jegyezhet
Akárhány heti befizetés előre és egyszerre tel-
jesíthető.

Üzletrészek jegyezhetőek a Bankkegyesület
mint Szövetkezet irodájában.

Erdélyi—Deutsch palotában, Kass-kávéház-
zal szemben, naponta d. e. 9—1 óráig.

Kelt Szegeden, 1901. évi nov. hó 12-én.

**Bankegyesület mint szövetkeze-
Szeged.**